

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

ACTVS II. SCENA VI.

Σκωπὴ ἐκτὴ.

Senarij Iambici.

Τεῖμεξοὶ Ἰαμβικοί.

CHREMYLVS, BLEPSI-

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΒΛΕΨΙ-

DEMVS.

ΔΗΜΟΣ.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Τῆς Πενίας ἀπελθούσης οἱ γέρον-
τες ἔγνωσαν μὲν, καὶ δ' ἐδογμύον ἢ δὴ τελειούσι, ἔ

Β Πλάτων ἔσπε πλὴν νότα εἰς τὸν Ἀσκληπιῶ ἀπαρῶσιν, ὅ-
πως αὐτὸν ἀναβλέψαι ποιώσι.

Α Ἰπὴ μὲν ἡμῖν ἢ πῖτεπιπῶ οἴχε-
ται.

Α Bit tandem hac anus scelerata: postquam
erit

Εγὼ δέ, ἢ π' γ', ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
Ἐγκατακλινοῦμι τ' ἀγῶμην εἰς Ἀσκλη-
πιῶ.

Nunc Blepsideme, ut Plutum quam citissime

Βλεψ. Καὶ μὴ δευτεῖσω μὲν γε, μὴ πάλιν πῖς
αὐ

In templum deducamus Aesculapij:
Et, ut illic decumbat, curemus sedulo.

Ελθεὶν δευτεῖσω μὲν πῖ τῷ περὶ ἔργου ποιεῖν.

BL. Modò ne cunctemur, ne quis fortè denuò
Suo interuentu disturbet negotium.

Χρεμ. Ωῖ τῷ Καρίων, τὸ σφοδρῶς ἐμφέρειν
ἐξελῶ.

CH. Heus Cario, effer huc stragula: ἔ' istum
Deum

Αὐτὸν τ' ἀγῶν τὸν Πλάτων, ὡς νομίζεται,
καὶ τὰλλ', ὅσ' ὄσιν ἐνδον ἠύρεπισμύρα.

Deducito, prout recepti moris est,
Et cetera simul, quae domi parata sunt.

Σχόλια. Αὐτὴ μὲν ἡμῖν.] σύστημα καὶ ἀνεκὸς πλὴν
ἀνομοιομερές στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάλη-
πτων οὐκ ἔστι. ἔπι τελεῖ ἀπὸ γράφοι. καὶ ἐξ ἑξῆς τὸ χοροῦ.
καὶ τῶν ὅσα γὰρ χορὸν ὠφελεῖ θείναι καὶ δευτεῖσαι μι-
κρὸν ἀρχὴς ἀντίς ἐξ Ἀσκληπιῶ ἀνασφίβει τ' τ' Πλαύ-
του ἀπαρῶτων ἀναβλέψιν.

Πλάτων πρὸς τ' Καρίωνα, ἢ γὰρ τῷ ἄλλων καὶ τ' τὸν
ἐξένεγκε.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Ἡ πῖτεπιπῶ] ἢ ἀξία τοῦ ἔπιτε-
πῶσαι, ἢ ἢ μεγάλη φθέρω μὲν. Σ. ἔπιτεπιπῶ, ὁ πο-
νηρὸς, ὁ ἀξίος τοῦ ἔπιτεπῶσαι, τούτῃσι πηλῶ θῆναι.
ἔπιμ. μέγε.

GERARDVS. Εἰς] scilicet ναόν. Sic post
δευτεῖσω μὲν scilicet χορὸν. πάλιν & αὐτὸ ponuntur
ἐκ ἀπὸ ἀλλήλου. δευτεῖσω μὲν scilicet ἡμῶς ποιεῖν τὸ τ'
aliquid eorum quae sunt προῦργου, vel solutis vo-
cibus πρὸ ἔργου. Id porro dicitur πρὸ ἔργου, quod
ad rem peragendam utile est & necessarium. Pu-
ta, hic τὸ ἔργον est, ἢ τοῦ Πλούτου ἀναβλέψις, id est,
visum Pluto restitui. τὰ δὲ πρὸ ἔργου sunt, τὰ εἰς
ἀναβλέψιν ἀναρχῶσα, ea quae ad reponendum vi-
sum prius factu sunt necessaria, ut templum

GERARDVS. Ἡμῖν] pro ἀφ' ἡμῶν, vel ἡμῖν
nobis, pro voto nostro, uti exortabamur. Ἡ πῖ-
τεπιπῶ,] contractio est, pro ἢ πῖτεπιπῶ. Eodem
modo antea Carion dictus est ὁ ὑπίτεπιπῶτος. ἐγ-
κατακλινοῦμι, participium futurum, inclinaturi,
ut inclinemus, in lectulo collocemus. In templo
Aesculapij decumbere oportebat, qui opem il-
lius expectabat.

adire Aesculapij, vota illic nuncupare, Pluto
locum illic parare, & id genus alia, citra quae
visum Plutus non recipiat. Ὡς νομίζεται,] ut
moris est, ut moribus est receptum, solennia
enim quaedam erant, & legitima obseruanda,
ea Chremylo & Blepsidemo potius quam Ca-
rioni seruo sunt perficienda. Quomodo con-
trà, seruum magis decet in templum humeris
ea portare, quae suscepto operi erant neces-
saria. Ne quid autem Carion praetermittat, sub-
dit, καὶ τὰλλ'. ἠύρεπισμύρα Augmentum At-
ticum, pro εὐτρεπισμύρα. Igitur deducto ad
Aesculapium Pluto, & rebus omnibus neces-
sariis in templum à Carione perlatis, actori-
bus in templo expectantibus dum Plutus vi-
sum receperit, proscenium remansisset vacu-
um, nisi chorus è scena statim prodiiisset, qui
iocosis quibusdam carminibus & facetiis spe-
ctatores tantisper retinisset, dum quispiam
exiret, qui Plutum visu prius donatum nun-
ciaret. Carion ergo de templo egressus, ubi
Chorum videt, gaudio gestiens ingenti, illi ver-
ba haec, & dita voce, acclamat.

Σχόλια. Ἀγῶμην εἰς.] ἀγῶν τὸ διεξάγειν σφά-
τευμα. ὁ θεὸς καὶ ἀγῶν ποιητικῶς ὁ ἡγῶν. καὶ τῶν
τὰ πρῶτα ἀγῶν εἰς τὸν διενθῆται. ἀγῶν τὸ νομίζην
καὶ ἡγῶν ὡς πρὸς Σωσιπῶ. ἡμέρα μὲν οὐκ ἔστι
τινα ἀγῶνσι τοῦ ἀγῶν πρὸς σκευῶν. ἀγῶν καὶ τὸ φέρειν
ἐπιμ. ἡγῶν, ὡς τὸ ἀγῶν τὸν νόον εἰς τὸ διδασκαλεῖον.
ἀγῶν καὶ τὸ σφῶν, ἀφ' οὗ τὸ κατὰ γε καὶ κατὰ
γῶν, καὶ πρὸ ἰατροῦ, καὶ ἀγῶν τὸ τῷ ὄσιν αὐτεπι-
μα. Εἰς Ἀσκληπιῶ.] τ' ἐν ἀσφί λέγει Ἀσκληπιῶν. Δύο
γὰρ εἰσιν. ὁ μὲν ἐν ἀσφί, ὁ δὲ ἐν Πειραιεῖ. ἢ ἐν Ἀχάρινας
ὡς φασί. Αὐτὸν τ' ἀγῶν τὸν Πλούτον.] τ' τὸ ὡς περὶ δευ-
τέρω ἐρῶμεν. οὐ γὰρ τὸν Πλούτον ἐμῶν ὁ Καρίων ἀ-
γῶν, ἀλλὰ τὰ σφῶματ' καὶ τὰ ἄλλα ὅσα αὐτοῖς εἰς
πλὴν ἡγῶν παρεσκευάσθη. τὸ δὲ ὡς νομίζεται ἢ πρὸς τὸ
ἐμφέρειν σφῶν, ἢ ὡς νομίζεται καὶ νόμιμόν ὅτι τῶν
δούλων ποιεῖν ἢ πρὸς τὸ ἀγῶν, ἢ ὡς νομίζεται ποιεῖν
τῶν ἀγῶν ἀφ' ἡμῶν εἰς Ἀσκληπιῶ. ἢ τὸ ἀγῶν αὐτὸν τ'